

Posudek oponenta na diplomovou práci Tomáše Daniela „Legislativní proces a nový občanský zákoník“

Předložená diplomová práce se zabývá problematikou legislativního procesu v jednotlivých fázích a novým občanským zákoníkem (dále jen „NOZ“) a způsobem jeho přípravy a projednávání v ČR. Úvodem je třeba říci, že téma zvolené diplomantem vypadá atraktivně, nicméně samotné zpracování tématu v posuzované diplomové práci je značně deskriptivní a *de facto* se diplomová práce skládá ze dvou samostatných částí. První část diplomové práce se zabývá legislativním procesem s tím, že diplomant popisuje stručným způsobem jednotlivé fáze legislativního procesu. Popis je to ovšem velmi stručný a nepřináší žádný hlubší pohled na problematiku legislativního procesu. Z velké části se jedná o reprodukováný text ze zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a ze zákona o jednacím řádu Senátu.

Vzhledem k očekávanému rozboru legislativního procesu u NOZ jsem nepochopil, proč je polovina diplomové práce věnována zcela samostatnému procesu legislativního procesu ČR přijímání NOZ. Zcela v diplomové práci postrádám rozbor úskalí při přijímání NOZ, očekával bych alespoň minimální rozbor problémových okamžiků při přijímání NOZ v Poslanecké sněmovně, nebo alespoň poměrně problematický postup při přijímání zákonných opatření Senátu, kterými byla přijata doprovodná legislativa k NOZ. Samotná skutečnost, že doprovodná legislativa k NOZ byla přijata zákonnými opatřeními Senátu, vedla některé politiky a akademiky ke zpochybnění, zda jsou v případě těchto zákonných opatření Senátu splněny požadavky stanovené Ústavou ČR pro tento druh právního předpisu. Problematickou byla i skutečnost rozsahu doprovodné legislativy a nemožnosti Senátu se dostatečným způsobem seznámit s navrhovanými změnami vzhledem k množství změn spojených s NOZ.

Diplomant se v práci ani nezabývá faktickou otázkou nezbytnosti NOZ, neklade si ani otázky, zda existovaly jiné možnosti, jak přistoupit k rekodifikaci občanského práva po roce 1990, nebo zda je NOZ projevem kontinuity či diskontinuity právního myšlení v ČR apod.

Po obsahové stránce tedy musím konstatovat, že diplomová práce není objevná, nepřináší žádné nové poznatky ani sdělení; stejně tak musím konstatovat, že diplomová práce nemá jasnou myšlenkovou strukturu a skládá se ze dvou samostatných částí, které spolu nejsou nikterak provázané, a jejich jediným pojítkem je název diplomové práce.

Po stránce metodologické konstatuji, že diplomant zvolil popisnou metodu bez hlubší analýzy zkoumaného problému. Jediné, co mohu na diplomové práci, zejména pokud jde o první část, ocenit, je bohatý poznámkový aparát, který zahrnuje všechny zásadní doktrinární odkazy s literaturou vztahující se k legislativnímu procesu.

Po formální stránce je práce plná chyb, překlepů a zvláštních stylistických obrátů (namátkou s. 2, 5, 11, 15, 18, 21, 24, 43, 54, 58, 61, 62, 63, 64, 70 atd.). Diplomant zjevně neumí citovat ustanovení právních předpisů, neboť za citací paragrafu a odstavce vždy dělá tečku za

číslovkou. Na téměř každé stránce diplomové práce jsem objevil nějakou pravopisnou chybu nebo překlep, což svědčí o tom, že diplomant po sobě práci před odevzdáním nepřečetl.

Otázky k ústní obhajobě:

- 1) Co jsou to tzv. organické zákony?
- 2) S ohledem na tvrzení na s. 42 by bylo vhodné, aby se diplomant při ústní obhajobě vyjádřil, zda zná nějaký případ, kdy prezident republiky uplatnil suspenzivní veto způsobem, který pomohl odblokování legislativního procesu?
- 3) Co víte o rozsudku Skoma-Lux a jaký má význam pro legislativní proces?

Závěr: Diplomovou práci Tomáše Daniela „Legislativní proces a nový občanský zákoník“ hodnotím jako dobrou (3).

V Praze 10. září 2014

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., v.r.